

mene, at, forsaavidt man kunde bygge Bro over Iseffjorden for den kalkulerede Sum, troede han bestemt, at man kunde bygge en let, smalsporet Bane for den Sum, man havde havt for Die, men der forelaa ingenfomhelst Sikkerhed derfor, „Det er imidlertid klart“ — fortsætter Indenrigsministeren —, „at, dersom Rigsdagen skulde vedtage dette Lovforslag, faar Regjeringen kun Bemyndigelse til at give Koncessionen; der vil altsaa blive anstillet de fornødne Undersøgelser, og viser det sig da, at Eagen ikke lader sig realisere, vil Koncessionen blive negtet.“ Indenrigsministeren udtalte udtrykkeligt, at kunde Banen ikke udføres for de 3,700,000 Rd., vilde Koncessionen blive negtet, og han udtalte derhos udtrykkeligt: „skulde det ved nærmere Undersøgelser vise sig, at Foretagendet overfor de Fordringer, Regjeringen vil stille, vilde være forbundet med for store Vanskeligheder, antager jeg, at Koncessionen ikke vil blive givet.“ Dette blev udtalt ved Eagens 1ste Behandling, men kom atter frem under Eagens 2den Behandling, hvor et æret Medlem fra Hølbæegnen (Dinesen), der ellers har sin Plads her tæt ved, kom tilbage til dette Spørgsmaal om de 3,700,000 Rd. eller 3 Millioener Rd. Jeg antager, efter hvad jeg saaledes har anført, at den høitærede Indenrigsminister vil give Udvalget Ret i, at her aabenbart er begaaet en Feil fra den ærede Regjerings Side, naar den har troet at kunne stille i Udfigt en Rentegaranti, som paa nogen Maade oversteg disse 3,700,000 Rd. Allermindst kunde man forstaa, hvorledes han kom til en Sum 350,000 Rd. pr. Mil, men jeg er ikke engang istand til at se, hvorledes man har kunnet komme til at opstille en Sum af 4,100,000 Rd. — Udvalget har iøvrigt efter de nærmere Dplysninger, der ere forelagte det, fundet, at det, selv affet fra Garantispørgsmaalet, vilde være noget tvivlsomt, om det havde været rigtigt at approbere et saa stort Overslag som det, der forelaa. Jeg sigter nu her ikke til det Overslag, der forelaa fra Koncessionsføgenes Side — thi det var endnu større, ca. 8 Millioener Rd. —, men skal blot holde mig til den tekniske Konsulent's Overslag, der beløb sig til 7,650,000 Rd. Selv denne Sum forekommer os, efter hvad der er

bekjendt om Jernbanebygninger, navnlig fra de senere Aar, hvor man efterhaanden er kommen til at bygge billigere og billigere, at være saa høi, at Regjeringen vanskelig burde have approberet det. Jeg skal villig indrømme, at Alt, hvad jeg i saa Henseende har talt om, er ikke noget Virkeligt. Eagen er nemlig ikke bleven endelig ordnet, og det, der har foreligget, er kun en Udtalelse af Indenrigsministerens Anskuelse, en Anskuelse, der jo imidlertid vil have havt nogen Vægt ved de Forhandlinger, der have fundet Sted, og hvad der ellers er foregaaet, men hvad der ganske vist — til Held for den Risiko, som Finanterne have paataget sig — ikke blev til Virkelighed. Jeg antager, at den høitærede Indenrigsminister vil give os Ret i den Opfattelse, som vi have gjort gjældende, i Modsetning til den Opfattelse, der i sin Tid blev gjort gjældende af den høitærede Regjering.

Det andet Spørgsmaal, som vi have maattet undersøge, er, hvad der er blevet det endelige Udfald af Jernbanesagen, altsaa den Overenskomst, der her er truffen mellem det sjællandske Jernbaneselskab og Ingeniør Rowan gennem Hr. Dietgen. Ogsaa dette Spørgsmaal maatte vi som sagt prøve. Her var tilmed den særlige Grund, at med ethvert saadant større Aktieselskab som det sjællandske maa Regjeringen jo udøve et vist Tilsyn, og det har man oftere her ikke været utilbøielig til at anerkjende netop ligeoverfor dette Selskab. Men her er endvidere Spørgsmaal om Statens Tilbagekjøbsret, og vi have da ikke Andet end kunnet finde, at det ialfald var noget tvivlsomt, hvorvidt den høitærede Minister har gjort rigtig i at approbere den Overenskomst, som her er blevet det endelige Resultat af Jernbanesagen. Udvalgets Flertal siger i Betænkningen, at det ikke har kunnet anerkjende, at Ministeren har handlet rigtigt i dette Punkt, og der har ganske vist været tilstrækkelige Grunde for, at man idemindste maatte være en meget høi Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt. Der har jo blandt Andet foreligget os Dplysninger om tidligere Beregninger over, hvad den omhandlede Bane kunde bygges for, og man vil finde denne Dplysning i den Skrivelse fra Oberst Wend til Inden-